

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 11 (144) листопад 2016 р.

Волинська православна богословська академія відзначила 220-річний ювілей. Докладно про цю подію – на с. 8

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

17 листопада – пам'ять святого Павла (Конюшкевича), митрополита Тобольського

Павло Конюшкевич народився 1705 року в місті Самборі на Галичині в багатій родині міщан. У Хрещенні отримав ім'я Петро. Початкову освіту він здобув удома та в Самбірському училищі православного братства Святого Апостола Филипа. Згодом навчався в Київській академії та був залишений у ній викладати піітику (поетику). 1733 року Петро Конюшкевич приймає чернечий постриг з іменем Павло в Києво-Печерській лаврі від архимандрита Романа (Копи).

В грудні 1734 року був висвячений архієпископом Київським і Галицьким Рафаїлом (Заборовським) на ієродиякона, а 1 січня 1740-го – на ієромонаха.

У 1741 році отець Павло був викликаний з Києва до Москви, щоб обійняти посаду проповідника при Слов'яно-греко-латинській академії. Перебуваючи там, вирізнявся наполегливістю в праці й суворим життям.

У 1743 році він переводиться до Новгородської єпархії, де стає архимандритом Юрїївського монастиря. На цій посаді перебував 14 літ. Основною його турботою було підтримання зовнішнього та внутрішнього благоустрою монастиря, заснованого ще благовірним Київським князем Ярославом Мудрим.

Архимандрит Павло постійно підтримував тісні зв'язки Києво-Печерською лаврою.

5 травня 1757 року в Петербурзі висвячений на єпископа та возведений у сан митрополита Тобольського і Сибірського.

Очолити кафедру, митрополит усі зусилля звернув на освіту духовенства, оскільки

в Тобольській семінарії, що існувала вже 20 років, не було навіть головного предмета – богослов'я. Його митрополит увів і безпосередньо контролював викладання. З Києва для цього викликали трьох учених ченців.

Також святой Павло відкривав по селах нові парафії, а в Тобольському й інших монастирях було зведено близько двадцяти кам'яних храмів, оскільки дерев'яні страждали під час пожеж. Митрополит дуже опікувався вдовами та сиротами, був суворим до себе і завжди переслідував неправду, гординю й порушення церковної дисципліни.

Митрополит Тобольський також був відкритим противником вилучення церковних маєтностей, яке активно проводив уряд імператриці Катерини II.

Діяльність св. Павла викликала невдоволення і навіть ворожнечу з боку місцевих старожилів. Вони знайшли підтримку в сумновідомого обер-прокурора Синоду І. Меліссіно, який за підтримки цариці прагнув реформувати Православну Церкву у протестантському дусі. Митрополита за несправедливими звинуваченнями викликали до Петербурга. Справжньою причиною невдоволення у «верхах» була його послідовна діяльність проти втручання світської влади у справи Церкви й наміру вилучити в казну її землі. Він був, як вважав митрополит Іларіон (Огієнко), «однодумцем митрополита Арсенія (Мацієвича) щодо оборони святої Православної Церкви», а головне – «це був високоосвічений ієрарх, українець ... першорядний проповідник і богослов. Вперто говорив до всіх українською мовою».

До Петербурга він не поїхав ні після першого, ні після другого указів і, залишаючись у Тобольську, продовжував управляти єпархією. Тоді зі столиці написали губернатору, щоб він зобов'язав митрополита виїхати.

Тоді владику Павло подав прохання до Синоду звільнити його від митрополичих обов'язків і відпустити, за старістю й хворобами, до Києво-Печерської лаври на спочинок. За наказом імператриці прохання задовольнили, і св. Павло прибув до лаври, де поселився в келіях намісника, проводячи час у суворих чернечих подвигах і часто, незважаючи на хворобливість, служачи тут і в інших храмах Києва.

Восени 1770 року він склав заповіт, за яким усе, що в нього залишилося, «при добрій пам'яті й з власної волі» роздав бідним.

4 листопада після тривалої недуги святой з миром відійшов до Господа. Після панახиди його тіло було покладено в склепі під Великою лаврською церквою.

14 травня 1999 року Українська Православна Церква Київського Патріархату рішенням Священного Синоду причислила Павла (Конюшкевича) до лику святих для загального шанування.

Мощі святого спочивають у Дальніх печерах Києво-Печерської лаври.

23-тя неділя після П'ятдесятниці

Євангеліст Лука повідує про чудесне оздоровлення нещасного чоловіка, якого опанували злі духи. Гадаринські люди боялися цього біснута, який одягався в лахміття, блукав, знаходив пристановище на кладовищі. Люди здалека обминали його.

Побачивши Ісуса, біси просять передчасно їх не мучити. Господь, зважаючи на поведінку чоловіка, запитує: «Як твоє ім'я?» (Лк. 8:30). А голосом цього нещасного говорять біси: «Леґіон!». Нас багато, ми в силі, в єдності – зухвало відповідають біси. Їхня сила та вся енергія спрямовані на виконання однієї мети – занапастити людську душу, звести її з дороги правди та життя. Коли людина відступає від Бога, – вона губить себе, свою особистість. Упевненість демонської сили походила від їхньої кількості. (Леґіон – одиниця римського війська, від 4 до 7 тисяч вояків).

Біси мучили нещасного, і Христос у милосерді Своєму уздоровив його. Благословив ласкою

Закінчення на с. 2

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 1 грн 88 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштово-каталозі обласної періодики – 91241. Також «Волинські єпархіяльні відомості», радіо- і телепередачі та інші аудіо-, відео- і текстові документи, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavivolyani.org.ua

ХРОНІКА

У Хобултові на Володимирщині спорудять каплицю

Володимирський районний декан протоієрей Євген Шевчук 4 вересня освятив місце, де будуватимуть молитовню. Про це повідомив сайт Vv-dekanat.com.ua.

Божницю спорудять на місці, де стояв дерев'яний храм, який згорів під час Другої світової війни. Як повідомив настоятель місцевої парафії Різдва Пресвятої Богородиці протоієрей Юрій Зінчук, зараз про втрачену церкву нагадує лише хрест.

На Тучинському полігоні вручено церковні нагороди

Військові капелани протоієрей Іван Гурев та ієромонах Макарій (Дядюсь) 20 вересня відвідали військовослужбовців на Тучинському полігоні (Рівненська область) і вручили відзнаки.

З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла та за сприяння голови ГО «Військові капелани Волині» протоієрея Михайла Бучака дванадцять бійців, які брали участь у боях за Іловайськ та Савур-Могили, одержали медалі «За жертвність і любов до України».

Камінь-каширський декан освятив відновлене джерело

Пречисте. Так на честь Пречистої Диви Марії називатиметься відновлене джерело біля озера Озюрко, що поблизу райцентру. 21 вересня, на Різдво Богородиці, його освятив благочинний і настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця у цьому місті протоієрей Володимир Мицько.

За словами душпастиря, у зв'язку з тим, що Волинь потерпала від нестачі дощів, струмок почав міліти та засмічуватися. Тому місцеві жителі вивезли сміття, поставили колодязь та обклали плиткою навколо.

Після молитви о. Володимир, нагадавши, що вода – це життя, висловив надію: джерело, назване на честь Цариці Неба і землі, буде зцілювати наші душі та тіла.

У богослужінні, зокрема, взяли участь голова РДА Валерій Дунайчук, міський голова Василь Бондар, інші представники влади та громадськості.

В університеті відбулася зустріч із капеланом

Голова ГО «Військові капелани Волині» протоієрей Михайло Бучак 22 вересня зустрівся з вихованцями Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою та викладачами й працівниками Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки. Захід проходив у бібліотеці вишу.

Бесіда, до якої долучився заступник декана історичного факультету Тарас Літковець (учасник АТО), пройшла у форматі «запитання – відповідь». Обговорили сучасну ситуацію в Україні, капеланське та військово-служіння на Сході. Подискутували над питанням, чи відрізняється служіння священника у війсьній та мирній час.

На завершення учні ліцею передали о. Михайлу прапор із прикріпленими сердечками-побажаннями для воїнів.

Роздуми військового священника про служіння в зоні АТО

Капелан роти патрульної служби поліції особливого призначення «Світязь» протоієрей Андрій Мовчанюк поділився думками про завдання душпастиря бійців на Сході України. Відео поширило інтернет-видання Hromadske.volyn.ua 22 вересня.

Зокрема, священник зазначив, що капеланові важливо не лише молитись. «Іноколи потрібно не повчати, а просто вислухати... З воїнами треба пожити, почистити картоплі, зварити їсти, відчуті цей дух» і тоді можна зрозуміти їхні проблеми та переживання.

Керуючий єпархією освятив підприємство «П'ятидні»

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл на прохання директора ТЗОВ «П'ятидні» Валерія Діброви 14 вересня відправив чин освячення нового офісу цієї агрофірми в одноіменному селі Володимирського районного деканату. Про це повідомив сайт Vv-dekanat.com.

— 3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

Закінчення. Початок на с. 1

святою та вигнав злих духів і тим засвідчив, що Він є Син Божий, Якому підвладно все на світі. Біси за дозволом Спасителя ввійшли у стадо свиней і всі загинули в морі.

Біси самі просили, щоб Христос їх послав у гурт свиней. Свині для євреїв означали нечисте: вибір бісів піти в гурт свиней свідчить про те, що все зло, яке в нас перебуває, яке ми чинимо, до якого ми прихилиємося, якому ми дає-

Цікава і повчальна у цій історії позиція людей гадаринських, які знали, в якому стані цей біснудуватий, бачили жах його стану й чули, що Христос його зцілів і якою ціною – погібеллю їхнього стада. І вони прийшли до Христа, просячи Його піти, залишити їх околиці, не творити більше чудес, які їм обійшлися дуже дорого. Ось про що вони просили: Іди від нас! Твої чудеса, Твоя Божественна любов дуже для нас накладні – йди!

Цей епізод повчальний для тих прихильників майнового статку, які ладні залишатись у полоні

Гравюра Ю.-Ш. Карольсфельда

мо владу над собою, – це найбільше осквернення. А межу цього поневолення ми бачимо в долі свинячого стада: воно загинуло, нічого не залишилося від нього. Воно виконало своє завдання і було знищене. Чому Господь допустив таке?

Святитель Іоан Золотоустий пояснює: «Це все для користі тих, хто слухає, щоб вони зрозуміли, наскільки злі духи ненавидять Боже творіння, настільки, що отримавши владу над тваринами – вони нічого кращого не придумали як погубити їх». Але чому ж Господь не зупинив їх? Той же учитель Церкви продовжує: «Це було допущено, щоб ми зрозуміли і зробили для себе висновок. Якщо злі духи так поставились до свиней, то з людьми напевно вчинили б так само».

Сила Божа не дозволяє так поводитись злим духам із людьми, вона стримує їх, бо інакше знищили би весь людський рід. Демони знищили ціле стадо свиней, і це допустив Христос, даючи науку жителю того краю. За Законом, євреї не могли виходити свиней через нечистоту цієї тварини. Та попри заборону вони мали велике стадо – до двох тисяч – на продаж іновірцям. Тому Господь і допустив, що свині кинулися з кручі в море і потонули, щоб навчити євреїв зберігати свої звичаї та дотримуватись Закону.

В Євангелії ми бачимо яскраве свідчення про те, що злі духи дійсно існують, і не треба сумніватися в їх бутті. За попущенням Божим вони можуть чинити зло як людям, так і тваринам.

темних сил заради власного добробуту і не готові до такої пожертви.

Варто задуматися кожному християнину над важкістю гріха і як можна його позбутися, як уздоровити свою душу і визволити її з неволі злого духа – диявола. Душа живе в благодаті Божій і в цій душі перебуває сам Бог. Але душа, на якій тяжить гріх, живе з дияволом, в ній уже за життя горить вогонь пекла. Гріх, поповнений свідомо і добровільно, позбавляє людину ласки Божої, заперечує синівство Боже, замикає для душі небо, а відкриває пекло.

Кожен із нас перебуває у владі тих чи інших пристрастей. У кого з нас немає задрощів, в кого з нас немає ненависті та багатьох інших гріхів? Ми всі якоюсь мірою одержимі тим чи іншим гріхом, тобто перебуваємо під владою темних сил, а це є їхньою метою: оволодіти нами, щоб ми зробилися нічим іншим як зняряддям зла, яке вони хочуть творити і можуть творити тільки через нас.

Варто усім над цим замислитись, бо Євангеліє звертається до нас не тільки для того, щоб подати приклади. Євангеліє дає зрозуміти сутність нашої життєвої позиції щодо здійснення та утвердження в повсякденному житті світlich заповідей Господніх.

Віталій КЛИМЧУК

подією та побажав студентам і викладачам, аби вони були такими ж медиками й християнами, як архієпископ, на честь якого названо каплицю.

До молитви долучилися студенти, викладачі та керівництво коледжу.

Рік тому з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла ці ж душпастирі освятили каплицю. Дерев'яний храм постав за півроку коштами цього закладу.

Володимирські музиканти продовжують добру справу

Духовий оркестр ветеранів «Арсен» із благословіння владика Михаїла зіграв благодійний концерт на центральній площі Володимиря-Волинського під час ярмарку 24 вересня.

Як повідомив настоятель каплиці Віфлеємських немовлят-мучеників у цьому місті протоієрей Микола Гінайло, музикантам вдалося зібрати більше 2 тисяч гривень для госпіталю.

Луганський архієрей висловив подяку волинському

Єпископ Луганський і Старобільський Афанасій подякував митрополитові Луцькому і Волинському Михаїлові за участь духовенства й мирян нашої єпархії в акції «Ранець доброти».

П'ятнадцять укомплектованих рюкзаків для школярів, які раніше привезли капелани з Волині, владика Афанасій, за повідомленням на його сторінці у «Фейсбуці», 25 вересня передав дітям Старобільська в місцевому волонтерському центрі «Оберіг».

Владика Михаїл у Покащеві про ставлення до хреста

27 вересня наш митрополит відвідав церкву Воздвиження хреста Господнього в с. Покащів Ківерецького деканату з нагоди храмового свята й очолив Божественну Літургію.

«Сьогодні вшановуємо наше найголовніше знамено, найголовніший символ нашої віри – хрест Господній», – наголосив він у проповіді. Справді ж віруючій людині важливі не такі деталі, як форма хреста (у Православ'ї визнаються різні його варіанти) чи різновид розп'яття, а те, що на хресті Син Божий приніс Себе в жертву задля нашого викуплення від гріхів для життя вічного. Справді віруюча людина повинна йти слідом за Христом. А маючи впоряджену душу, православний старається впорядковувати і світ навколо себе – хату, подвір'я, Батьківщину».

З високопреосвященним служили декан протоієрей Іван Семенюк, декан монастирів єпархії архимандрит Константин (Марченко) із братією Жидичинського чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця, настоятель громади священник Іван Заторський, інші душпастирі цього та Цуманського й Горохівського деканатів, із Рівненської єпархії.

За дорученням Патріарха Філарета владика вручив орден Великомученика Юрія Переможця підприємцеві Миколі Барабашу.

З покащівцями молилися й голова сільської ради Богдан Чекеренда, голова районної ради Григорій Недопад.

Музей Луцького братства відзначив п'ятиріччя

27 вересня, у день Воздвиження хреста Господнього, Музей історії Луцького Хрестовоздвиженського братства XVII – XXI століть, що діє як відділ Волинського краєзнавчого музею, відсвяткував п'ять років із дня освячення.

Працівники закладу, братчики обговорили проблеми й перспективи розбудови цього музею, відкрили виставку про його зародження.

Начальник відділу охорони культурної спадщини управління культури Луцької міської ради Петро Троневиць від імені міського голови Миколи Романюка вручив колективу музею подяку. Голова Братства Андрій Бондарчук передав музею благословенні грамоти Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета та митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

Це був день відкритих дверей, тож відвідувачі безкоштовно ознайомилися з експозицією.

Нагадаємо, що музей Луцького братства розміщено в Луцьку на вул. Кондзелевича, 5. Він працює щодня, крім п'ятниці, з 10 до 18 год. Телефон 72–33–71.

Отці відбули на Донбас у чергову ротацию

Військові капелани відслужили молебень у луцькому кафедральному соборі Святої Трійці з нагоди виїзду в зону АТО кількох душпастирів. Удруге виїжджали протоієрей Сергій Ледвов (с. Тросянець Ківерецького деканату) і священник Олександр Добровольський (с. Кричевичі Ковельського районного деканату), вперше – протоієрей Володимир Труш із Луцька.

У богослужінні, яке 28 вересня очолив луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, зокрема взяв участь ківерецький декан протоієрей Іван Семенюк.

До речі, отця Олександра так само провели і в рідному благочинні: 26 вересня всі священники району на чолі з деканом протоієреєм Іваном Бонисом молилися за нього в Свято-Юр'ївському храмі с. Дубове (Дубова).

Капелани духовно окомлюють наших військовиків та місцеве населення, підтримують їхній моральний дух.

Продовження на с. 3

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

Архимандрит Константин прокоментував ідею заборони абортів

28 вересня інтернет-видання Volyn24.com у публікації «Вбивство чи порятунок: що кажуть про аборти відомі волинці» подало думку декана монастирів єпархії архимандрита Константина (Марченка).

«Якби хтось виніс ідею на законодавчому рівні заборони вбивства, – ніхто б навіть не обговорював і всі були б принципово за таку заборону, – зауважив душпастир. – То чому ми вступаємо в дискусію, можна вбивати дитя в утробі чи не можна?»

Але, на думку о. Константина, засуджуючи це явище, потрібно співчутливо ставитися до жінок, які вчинили гріх, не відвертаючись від них. «Часто ж буває, що вони це роблять не зі своєї вини, а через чоловіків, яким довірилися і не одержали підтримки. Якби чоловік у такій ситуації взяв жінку за руку і сказав: "Я хочу від тебе дитину, народжуй!", то багато жінок не пішли б на такий крок – аборт».

Священик – на творчому вечорі поета Ігоря Вижовця

Настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодяжне Ковельського районного деканату протоієрей Іван Оринчак 28 вересня був учасником літературно-музичного вечора цього письменника.

Як повідомляє сайт благочиння *Cerkva-kovel.com.ua*, захід проходив у районній бібліотеці. Священнослужитель, зокрема, продекламував декілька філософських притч свого пера й побажав Ігорю Вижовцеві нових знахідок у царині художнього слова.

Будівля володимирського монастиря – у критичному стані

Намісниця жіночої обителі Різдва Христового у Володимирі-Волинському ігуменя Марія (Ігнатенко) звернулася до обласної влади з проханням врятувати цю пам'ятку архітектури національного значення. Про це 30 вересня повідомив сайт *Volynnews.com*.

У монастирі провалилася підлога. За словами матінки, сирість, відсутність продухів та вентиляції в підвалі руйнує споруду. Необхідно негайно закрити діри, зробити продухи під підлогою та обстежити підвал, аби запобігти руйнації.

Комісія обласної влади з питань освіти, науки, інформаційного простору, культури та мови, національного і духовного розвитку, сім'ї, молоді, спорту та туризму, яка розглядала це звернення, вирішила після подання заявником необхідних документів порушити питання про виділення коштів із державного бюджету для збереження пам'ятки.

На липенському фестивалі повстанської пісні

Із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла та сприяння національного природного парку «Цуманська пуща» у с. Липно Цуманського деканату (Ківерцівський р-н) 2 жовтня пройшов фестиваль «Кривка Перця».

Перед початком музичної частини, що розпочалась молитвою «Боже великий, єдиний», слово промовив декан протоієрей Тарас Манелюк. Участь у заході взяли, зокрема, хори церков Цуманського благочиння, а також пілчів з Рівненської єпархії. До дійства долучилися всі священнослужителі цього деканату, а також голова Цуманської селищної ради Анатолій Дорошук, голова сільради Юрій Манзюк, інші представники влади і громадськості.

Захід відбувся поблизу схрону воїна Василя Чепелюка (псевдо Перець), одного з керівників місцевого осередку ОУН – УПА. Загинув боєць разом із невідомим побратимом неподалік у 1951 році.

Фестиваль у Володимирі розпочався з молитви

Перед початком свята традиційної національної культури «Український коровай-судир'я» 2 жовтня учасники та гості дійства разом із духовенством ушанували пам'ять загиблих героїв.

Панахиду біля стели полеглим бійцям АТО відправили декан протоієрей Юрій Пилипець із місцевими священиками.

ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ

БЛАГОСЛОВЕННЯ БОГОМ НОЯ

«І благословив Бог Ноя і синів його і сказав їм: плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю, [і володійте нею]; нехай бояться вас і нехай тремтять перед вами усі звірі земні, [і вся худоба земна,] і всі птахи небесні, все, що рухається на землі, й усі риби морські: у ваші руки віддані вони; все, що рухається, що живе, буде вам у їжу; як зелень трав'яну, даю вам усе; тільки плоті з душею її, з кров'ю її, не їжте; Я стягну і вашу кров, у якій життя ваше, стягну її від усякого звіра, стягну також душу людини від руки людини, від руки брата її; хто пролле кров людську, того кров проллється рукою людини: бо людина створена за образом Божим; ви ж плодіться і розмножуйтеся, і розповсюджуйтеся по землі, і примножуйтеся на ній» (Бут. 9:1–8).

«І благословив Бог Ноя і синів його і сказав їм: плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю...».

Подібно до того, як родоначальник першого світу Адам відразу після створення отримав від Бога особливе благословення (Бут. 1:28–30), і родоначальник другого світу Ной отримує його. Як

те, так і це благословення однаково стосується трьох пунктів: розмноження людини, її влади (володіння) над тваринами і її живлення. Сила цього Божественного благословення стосувалася не тільки одного праведного Ноя, а й «синів його», тобто, як теперішнього, так і майбутнього його потомства, одним словом – усього людського роду, оновленого тепер і покликано до нового життя.

«...Плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю...». Але не додано, як колись Адаму: «і володійте нею», оскільки людина через гріхопадіння втратила цю богоподібну силу або, принаймні, сильно применшила і скоротила цю здатність. І тільки другий Адам – Господь наш Ісус Христос, Який знищив владу гріха, знову підкорив усе і не залишив нічого, Йому не скореного (1 Кор. 15:27; Еф. 1:22; Євр. 2:8).

«...Нехай бояться вас і нехай тремтять перед вами усі звірі земні, [і вся худоба земна,] і всі птахи небесні, все, що рухається на землі, й усі риби морські: у ваші руки віддані вони».

«Цього не було в благословенні, яке Він дав Адаму: він був володарем творіння, але не страшим. Коли ж внутрішнє достоїнство людини вже не підкорює йому творіння, Бог приборкує їх страхом» (святитель Філарет Дроздов).

«...Все, що рухається, що живе, буде вам у їжу; як зелень трав'яну, даю вам усе...»

Це вже другий закон про їжу (Бут. 2:16), що дозволяє тепер поруч із зеленою і польовими злаками ще й м'ясо тварин. Причину нового дозволу блаженний Феодорит з'ясовує так: «Бог,

передбачивши схильність людини до ідолослужіння і обожнювання тварин, дав плоті цих останніх у їжу, щоб пізнала, наскільки непристойно віддавати божественне шанування земним істотам, яких можна вбивати і з'їдати».

«...Тільки плоті з душею її, з кров'ю її, не їжте...».

Даючи новий закон про їжу, Бог вводить істотне обмеження – забороняє вживати кров тварин: вона ніби ототожнюється з її душею. Подібна думка зустрічається і в інших місцях Священного Писання (Лев. 17:11–14; Втор. 12:16). Цікаво, що крім Біблії, вона знаходиться в творах багатьох древніх письменників (Вергілія, Емпедокла, Піфагора та інших). Таким чином, загальнонародна психологія давнини те, що називається душею тварини, вважала прихованою в її крові. Стаючи на точку зору цієї наївної психології та бажаючи на її ґрунті вселити людині щонайбільше поваги до всякого чужого (в тому числі тваринного) життя, Бог дає заборону вживати в їжу кров. Ця заповідь Ноеві згодом, за Мойсея, отримала більш докладний виклад і ширшу фізичну, моральну, обрядову аргументацію; (Притч. 28:17; Лев. 17:11; пор. Євр. 10:4, Ін. 1:17).

«Я стягну і вашу кров, у якій життя ваше, стягну її від усякого звіра, стягну також душу людини від руки людини, від руки брата її...».

Ці слова (у перекладі І. Огієнка «Я буду жадати вашу кров», І. Хоменка – «вимагатиму вашої крові») дають прекрасне підтвердження щойно наведеному погляду на кров як «вмістище душі». Навіть до тваринної крові Господь уселяє належну повагу суворим стягненням. І щоб рельєфніше відтінити думку про злочинність убивства, Бог говорить, що за кров людини Він стягне не тільки її свідомого вбивцю, але навіть і з нерозумного.

«...Стягну також душу людини від руки людини, від руки брата її...»

Якщо вбивство людини нерозумною твариною піддавалося суворому покаранню, то, зрозуміло, набагато сильніше переслідувалося вбивство людини людиною. У цих словах безпідставно вбачають засудження двох родів убивства – самогубства і погублення інших.

«...Хто пролле кров людську, того кров проллється рукою людини: бо людина створена за образом Божим; ви ж плодіться і розмножуйтеся, і розповсюджуйтеся по землі, і примножуйтеся на ній».

Закон, що забороняє вбивство людей, отримує виняток, але такий, який ще більше зміцнює силу цього закону, стримуючи порушення його страхом відповідної розправи. Цей дозвіл виражає дух і сутність усієї старозавітної моралі, яка вимагала ока за око, зуба за зуб, життя за життя (Вих. 21:24; Лев. 24:20; 2 Цар. 1:16). Тут основа древнього звичаю кровної помсти. Але християнство, внісши у світ нові гуманні основи, засудило цю практику. Воно не лише закликає: «Не вбивай!», а й намагається всіляко виправляти вбивцю і повертати до істинно людського життя.

«...Бо людина створена за образом Божим...»

Ось внутрішня, глибока основа того, чому вбивство людини особливо злочинне. Створення людини за образом Божим ставить її в духовну спорідненість із самим Богом, робить її особистістю священною і недоторканою, так що ніхто не має права зазіхати на її життя, єдиним розпорядником його є лише Бог.

Священик Андрій ХРОМЯК, викладач Волинської православної богословської академії, кандидат богословських наук

Не розумієте деяких місць у Святому Письмі? Бажаєте ґрунтовних пояснень окремих цитат із Біблії? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; hazeta.vyev@gmail.com

Відслужили панахиду по владіці Якову

У 85-ту річницю з дня народження митрополита Луцького і Волинського Якова (Панчука) відбулась панахида на його могилі. 5 жовтня службу очолив канцлер єпархії протоієрей Микола Цап. За упокій спочилого молилися викладачі й студенти Волинської православної богословської академії.

Владика Яків (у миру Іван) народився 5 жовтня 1931 року в селі Лосятин поблизу Почаєва. Керував Волинською єпархією Київського Патріархату в 1995–2004 роках. Помер 16 березня 2004 року й похований біля луцького кафедрального собору Святої Трійці.

Священики з АТО: «В окопах невірючих нема»

Керівник ГО «Військові капелани Волині» протоієрей Михайло Бучак та голова володимир-волинського осередку протоієрей Ігор Бігун у передачі «Схід і Захід – разом!» державного телеканалу «Нова Волинь» 5 жовтня розповіли про душпастирське служіння для бійців на Донбасі.

За словами о. Михайла, капелани ідуть на війну як духовні наставники. Вони намагаються залагоджувати конфлікти і «будувати місточки між командуванням та військовослужбовцями». Їх завдання – бути не лише священиками, але стати товаришами та побратимами.

На війні загострюється почуття справедливості й відповідальності, тому бійці частіше приходять до капеланів, аби поговорити та заспокоїти душу. Вони стають духовно багатшими. «В окопах невірючих нема», – підкреслив о. Ігор.

Духовні отці не можуть брати до рук зброю. Капеланська зброя – це молитва. Словом і молитвою душпастир робить блага. Митрополит Луцький і Волинський Михаїл, благословляючи капеланів, які відправляються на Схід, наголошує, що вони є прикладом того, як Бог може перемагати без зброї.

Повнітні передачу можна переглянути на сайті *Voltv.com.ua*.

Духовенство привітало факультет СХУ з 70-літтям

Історичний факультет Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки відзначив 70 років від заснування. 6 жовтня в урочистості взяли участь керівники Волинської православної богословської академії: ректор протоієрей Володимир Вакин і проректор з навчальної роботи протоієрей Ігор Скиба.

Отець Володимир привітав професорсько-викладацький склад, випускників та студентів зі святом. Із благословіння митрополита Михаїла декану Анатолієві Швабу вручено церковну відзнаку.

Володимир-Волинський: священики благословили бійців

Військові капелани протоієрей Ігор Бігун та Юрій Здебський 8 жовтня побували в 14-й ОМБр з нагоди прийняття присяги військовослужбовцями.

Відправивши молебень, душпастирі окропили освяченою водою особовий склад військової частини.

Владика Михаїл із ченцями побував у Молдові

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл, декан монастирів єпархії архимандрит Константин (Марченка), намісники й намісниця, насельники й насельниці обителі відвідали Східно-молдовську єпархію з нагоди освяти престолу нового храму Успіння Пресвятої Богородиці Свято-Троїцького монастиря в селищі Новотроїцьке (Троїца Ноє).

9 жовтня, в неділю, наш архієрей очолив урочисте Богослужіння. З ним правили, зокрема, архієпископ Чернівецький і Кіцманський Онуфрій, єпископ Фалештський і Східномолдовський Філарет.

У слові до вірних владика Михаїл зазначив, що храм для християн – це маяк у бурхливому морі, парафіяни – це вогники на церковному свічнику. Тож доки тут звучатиме гаряча молитва простих віруючих, доти й ченці будуть підтримувані у своєму служінні, отже Христос – посеред нас.

Волинські монахи подарували цій обителі Холмський образ Богородиці.

Продовження на с. 6

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

ВИСТАВКА «СКАРБИ ЗЕМЛІ ВОЛИНСЬКОЇ»

Пам'ятки сакрального мистецтва Волині XVI–XVIII ст. із колекції Національного художнього музею України (м. Київ)

Покров Богородиці. XVIII ст.
Дерево, левкас, темпера, гравіювання, сріблення, золочення.
З іконостаса (?) церкви Різдва Богородиці с. Коритно
Дубенського повіту Волинської губернії (тепер Радивилів-
ського р-ну Рівненської обл.).
Острозька іконописна майстерня

Ця експозиція відкрилась у Музеї волинської ікони 19 жовтня 2016 р. На ній представлено 26 ікон і 16 скульптурних зображень херувимів, що походять із теренів історичної Волині.

Це не перша виставка, яка презентує твори українського сакрального мистецтва з Національного художнього музею України у Луцьку. 2008 року в Музеї волинської ікони було представлено «Чудотворні образи Богородиці XVIII–XIX ст.», 2010 року – «Символіко-алегоричні композиції в українському живописі XVII–XVIII ст.».

Волинські старожитності у збірці Національного художнього музею репрезентовано поліхромною скульптурою, металопластикою, портретом, але найбільше – іконописом. Пам'ятки надходили від 1899 р., коли відкрився музей. Уже на виставці XI Археологічного з'їзду було представлено сім плащаниць, 35 ікон і релігійних композицій. Волинська ікона як самобутнє національне явище тоді вперше постала перед науковою спільнотою.

Організатором створення колекції був багаторічний директор музею Микола Біляшівський. У 1910, 1912 та 1926 роках завідувачем історичного відділу Данилом Щербаківським було організовано експедиції на історичну Волинь: Ковельщину (Нудиже, Турійськ, Ратно), південну Волинь (район Заслава) та частину Волині, що залишилася в складі радянської України (Старокостянтинів, Шепетівка,

Різдво Богородиці. 1742 р. (?)
Дерево, левкас, темпера, олія, гравіювання, золочення, олія.
З іконостаса (?) церкви Св. Варфоломія (?) с. Кременчуки
Заславського повіту Волинської губернії (тепер Красилів-
ського р-ну Хмельницької обл.).

Славу). У документах зафіксували у фондах 210 предметів сакрального мистецтва та портретів.

Експедиції музею на Волинь поновилися у 1960-х роках, коли завідувач відділу дореволюційного мистецтва Лариса Членова, мистецтвознавиця Людмила Міляєва та Григорій Логвин привезли Волинську ікону Богоматері з Луцька, ікони з сіл Низкиничі, Радехів, Коритно і міста Дубно. У 1998 та 1999 роках Благочинний фонд «Український Ренесанс» подарував музею образи «Христос-Вседержитель» та «Моління» кінця XVII ст.

На виставці у Музеї волинської ікони відвідувачі вперше побачать реліквії нашого краю, які зберігаються у фондах столичного музею, а три пам'ятки – «Старозавітна Трійця» 164(?) р., «Святий Володимир, Борис і Гліб» середини XVII ст., «Апостол Іоан з Прохором» першої половини XVII ст. – було знято з постійної експозиції для представлення в Луцьку.

Монументальний характер волинського іконопису втілює невелика за розмірами ікона «Спас у славі» першої половини XVI ст. – одна з небагатьох такого сюжету, що збереглася до нашого часу.

Христос – Виноградна Лоза. 1720–1740-ві рр.
Дерево, левкас, темпера, сріблення, кольорові лаки.
Із Покровської церкви с. Мазепинці Заславського повіту
Волинської губернії (тепер с. Ключівка Красилівського р-ну
Хмельницької обл.).

XVII ст. представлено переважно роботами народних майстрів. Ікони «Моління», «Спас-Вседержитель», «Святий Миколай із житієм», «Різдво Богородиці» позначені ширістю і безпосередністю образів, насиченим колоритом, підкресленою декоративністю, що втілено у золочених та сріблених різьблених тлах, в орнаментальних візерунках. Національні риси ликов персонажів та тогочасного одягу бачимо в іконі «Хрестовоздвиження» кінця XVII ст. Вбрання імператора Костянтина та імператриці Єлени близьке до українських строїв: жупан, делія, намітка. Автор ікони «Різдво Богородиці» написав жанрову сцену із зазначенням побутових предметів: стіл, колиска, ліжко з орнаментованими ніжками, дїжка, глечики.

Особливою лагідністю образів та простодушністю їх трактування вирізняються твори Острозької іконописної майстерні, яка діяла у XVIII ст. «Моління», «Чудо в Хонех», «Христос – Виноградна Лоза» мають спільну колірну гаму з використанням золотисто-оливкового, оранжевого, рожевого, блакитного відтінків у поєднанні з кольоровими лаками.

На іконі «Тайна вечеря» зберігся напис, що засвідчує особу замовника і дату створення, – 1787 р. Пам'ятка належить пензлю народного

Святий Володимир, Борис і Гліб. Кінець XVII ст.
Дерево, левкас, темпера, олія, гравіювання, золочення.
Із церкви Св. Іллі м. Нове Ратно Ковельського повіту Волинської
губернії (тепер м. Ратно Волинської обл.).

майстра, про що свідчить використання обмеженої палітри, схематичний з анатомічними вадами рисунок, плоско трактована форма.

Бароковою насиченістю барв, підсиленою використанням золочення на тлі й німбах, відзначаються ікони «Покров Богородиці» XVIII ст.

Діяльність іконописної майстерні Почаївської лаври у XVIII ст. сприяє поширенню та пошануванню Почаївської ікони Божої Матері. Два образи у стилі бароко, виконані темперою на дошці та олійними фарбами на полотні, репрезентують творчість монастирських іконописців.

Уявлення про розвиток церковного мистецтва Волині XVIII ст. доповнюють різьблені скульптурні зображення херувимів, які прикрашали вівтарі в період унії.

Виставка дає унікальну можливість дослідникам і пошанувачам давнього релігійного мистецтва побачити експонати, відомі з багатьох наукових видань, але зазвичай більшість із них зберігається у фондосховищі Національного художнього музею України.

Тетяна ЄЛИСЕЄВА,
завідувач Музею волинської ікони

КАПЕЛАНСТВО

Ще одна група капеланів
побувала в зоні АТО

Цього разу на Донбасі із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла перебували 21–24 вересня військові священники з Володимирського й Ковельського районних та Шацького деканатів: протоієрей Юрій Здебський (Устилуг), протоієрей Микола Баган (с. Березовичі), протоієрей Сергій Місан (с. Овадно), священник Матвій Олійник (Люблинець) та священник Роман Скірак (Шацьк).

Капелани відвідали дитячий будинок творчості у Мар'їнці та школи Красногорівки, передаючи канцелярське приладдя, іграшки й інші подарунки. Побували також у військовому підрозділі «Донбас», де капеланський послух ніс протоієрей Ігор Бігун із Володимира-Волинського. Двом бійцям цього батальйону вручено церковні медалі «За жертвність і любов до України».

Під час поїздки освячено каплицю роти поліції особливого призначення «Світязь», облаштовану протоієреєм Андрієм Мовчанюком (із с. Гарзджа Луцького районного деканату), який перебував там у черговій капеланській ротатції.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина з архіву протоієрея Ігоря Бігуна

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

Луцька Феодосіївська парафія відзначила 110-річчя храму

Святкування ювілею 22 вересня, в день престольного празника громади Святителя Феодосія Чернігівського в обласному центрі (вул. Володимирська, 70), очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл.

У проповіді владика наголосив, що виникнення цього храму в XIX ст. мало військово-політичні причини. Адже неподалік розміщувалась військова частина, в якій було багато вихідців саме з Чернігівської землі. Тому і храм назвали на честь святого Феодосія, архієпископа Чернігівського. Духовно наші землі завжди були близькі. «Оце єднання наше в духовності, єднання наше з Богом робить торжеством цей день». Те, що ми шануємо святих, є ознакою нашої віри. Тому нам слід бути достойними християнами і цим показувати приклад іншим.

Керуючий єпархією вручив благословенні грамоти громаді за працю й оновлення церкви, керівникам хорів та жертводавцям.

Разом з архієреєм служили канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук, настоятель парафії протоієрей Петро Стеблина та інше духовенство.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина 1 інформаційної служби єпархії

Освячено ще одну церкву у Володимирі

25 вересня митрополит Михайл освятив у Володимирі-Волинському храм Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії – шостий Божий дім Київського Патріархату в цьому райцентрі.

Зведення святині – першої п'ятикупольної на Володимирщині – тривало всього два роки, причому за кошти громади (великих благодійників не було), дехто працював безоплатно.

Високопреосвященний у проповіді порівняв спорудження церкви з пологами жінки: було важко, але ж яка радість, коли дитя з'явилося на світ. «Бо наша душа – християнка, і вона хоче, щоб було побільше вівтарів і храмів, де прославляється

Господь. Це те, що можемо родити для Бога, це вираз нашої любові – до ближнього, до віри, до Вітчизни».

Із владикою служили священники міського і районного деканатів на чолі зі своїми благочинними – протоієреями Юрієм Пилипцем і Євгеном Шевчуком, нововолинський декан протоієрей Стефан Фульмес, настоятель парафії протоієрей Євген Рябець, душпастирі зі Львівської єпархії. Радість православних розділили греко- і римсько-католицький священники.

Було вручено нагороди: благословенні грамоти – архітектору Орестові Косу з Івано-Франківщини та ще 56 активним парафіянам, інші церковні відзнаки – Світлані Матвійчук, Оксані Матвійок (живучи в Росії, придбала за свої кошти все церковне начиння), Сергієві Венгеру, Олександрові Оберуку, старості громади Василеві Бойчуку, Миколі Подзідзею. Міський голова Петро Саганюк не зміг бути присутнім на цьому торжестві (молився заступник Ярослав Матвійчук), тож нагороду йому вручено згодом.

Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлина 2 інформаційної служби єпархії

У Високих Цевеличах на Локачинщині освячено храм

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 24 вересня освятив церкву Апостолів Петра і Павла в цьому селі, яку відновлено після пожежі внаслідок удару блискавки, та відправив Божественну Літургію.

У проповіді владика наголосив, що Божий дім, куди приходять люди, визначає її місце у світі. Чого б нас не вчили, в душі ми залишалися християнами, адже при першій можливості йдемо до храму, за відсутності гонінь на Церкву – одразу будуюмо святині. Навіть несвідомо ми шукаємо Бога, бо складаємося з тіла, душі й духа. А наша душа нас турбує, підкреслив високопреосвященний. У ній живе незбагненне почуття, про яке ми дуже багато говоримо, – любов. Наша поява на землі – це прояв Божої любові, і з нею Господь у подальшому опікується над нами. І саме це почуття повертає нас до Господа. Тому цей

храм будовано: саме любов спонукала до цього. І бажання бути з Богом є найкращим проявом нашої душі.

Разом з архієреєм служили декан протоієрей Ігор Дружинець, цуманський декан протоієрей Тарас Манелюк, настоятель місцевої парафії протоієрей Іван Заседко, духовенство Локачинського та Ківерецького благочинь.

Керуючий єпархією нагородив церковною відзнакою о. Івана та вручив митрополичі благословенні грамоти громаді й жертводавцям.

Разом з усіма молилися голова райради Борис Ковальчук, голова Козлівської сільської ради Леонтій Литвинчук, інші представники влади та громадськості.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина 3 інформаційної служби єпархії

340-річчя храму відзначили в Новосілках на Турійщині

Митрополит Михайл із нагоди ювілею освятив церкви Різдва Пресвятої Богородиці 8 жовтня очолив тут Літургію.

У проповіді архієрей зазначив, що віруюча людина повинна усвідомлювати свій прихід у цей світ як благословення та промисел Божий. Господь кличе людину на світ для служіння Собі. Тому за все у цьому світі треба дякувати Творцеві й кожного дня молитися, тобто розмовляти з Ним. Ми – діти Божі й тому повинні оспівувати Його велич.

Із високопреосвященим служили: декан протоієрей Микола Даньків, локачинський декан протоієрей Ігор Дружинець, настоятель парафії протоієрей Микола Щомак, інше духовенство Турійського та Ковельського районного благочинь.

Керуючий єпархією вручив благословенні грамоти та відзнаки жертводавцям, чергову священниці нагороду – настоятельві громади.

Із парафіянами молилися голова райради Ольга Черен, інші представники влади.

За інформацією із Вікіпедії, Божий дім у Новосілках будували за наказом графа Ронікера на цвинтарі. Цікаво, що кожна цеглина мала

клеймо – літеру «R». 1676 року храм було освячено та занесено до тогочасного церковного реєстру як «церква на кладовищі». У 1886 році на пожертви вірних прибудували дзвіницю та оновили храм.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина 5 інформаційної служби єпархії

Освячено іконостаси

Єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла 9 жовтня освятив іконостас й очолив Службу у храмі Різдва Пресвятої Богородиці с. Білашів Ковельського районного деканату.

Разом із вікарієм єпархії служили декан протоієрей Іван Бонис, настоятель парафії протоієрей Віктор Домбровський та інше духовенство.

За святковою Відпратою о. Віктора відзначено черговою церковною нагородою. Також архієрей вручив благословенні митрополичі грамоти парафіянкам, які допомагали збирати пожертви на будівництво храму.

А правлячий архієрей 16 жовтня відслужив чин освяти іконостаса та очолив Божественну Літургію в церкві Рівноапостольного князя Володимира Великого с. Тарасове Луцького районного деканату.

У проповіді високопреосвященний Михайл зауважив, що у храмі як училищі благочестя «потрібно навчатися основ православної віри». А навчаючись самим, навчати й інших.

Із архієреєм служили луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель парафії протоієрей Юрій Янчук та інше духовенство.

Після Служби Божої керуючий єпархією вручив церковні відзнаки настоятелю громади та жертводавцям.

Радість спільної молитви розділили, зокрема, депутат Верховної Ради України Ігор Лапін та інші представники влади.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина: 4 – Ігоря Сацка, 6 – із сайту Cerkva-kovel.com.ua

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2-3

Стеблі: перша Літургія на місці майбутньої церкви

Святову Службу Божу з нагоди храмового празника вперше відправили на місці будівництва церкви Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Стеблі Ковельського районного деканату.

Як повідомив сайт благочиння *Cerkva-kovel.com.ua*, 9 жовтня служив Божественну Літургію настоятель парафії священник Микола Качмар із місцевим духовенством.

Засновано Божий дім у цьому селі 25 серпня 2013-го. Цьогоріч розпочали зводити стіни.

Священик привітав католиків із ювілеєм катедри

Староста луцького кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 9 жовтня побував на святковій Месі у римсько-католицькому соборі Апостолів Петра і Павла, що в обласному центрі, з нагоди 400-річчя заснування цього храму.

У Луцьку освятили меморіальну дошку Сергієві Гулюку

На фасаді будинку, де проживав молодший сержант Луцького прикордонного загону Сергій Гулюк, загиблий у зоні АТО, відкрили пам'ятний знак. 11 жовтня його освятив канцлер єпархії протоієрей Микола Цап.

У богослужінні взяла участь рідні, друзі, побратими героя, представники влади та громадськості.

Сергій Гулюк служив за контрактом 13 років. У числі перших у складі бійців Луцького загону 28 червня 2014 року поїхав на Схід для посилення оборони українських рубежів. Упродовж трьох тижнів служив на передовій у пункті пропуску «Маринівка». Увесь цей час перебував під обстрілами і вижив. Та після передислокації 31 вересня 2014 р. під селом Василівка, що на Донеччині, Сергія застала смерть.

Капелани поздоровили армійців із Покровом

Військові священики протоієрей Сергій Ледовк, Володимир Труш і Андрій Мовчанюк, перебуваючи у зоні АТО, 12 жовтня привітали зі святом Покрови Пресвятої Богородиці та Днем захисника України воїнів, які несуть службу на передовій поблизу м. Мар'їнка Донецької області.

Від імені ГО «Військові капелани Волині» панотці вручили нагороду луцькому волонтерові Сергію Добродомову, який здійснив на Донбас майже півтори сотні поїздок, доставляючи нашим військовикам необхідні речі.

Освячено пам'ятну дошку Русланові Калущу

В с. Жидичин Ківерецького деканату відкрили меморіальний знак загиблому бійцеві на фасаді загальноосвітньої школи, де він навчався. Чин освячення 13 вересня відправив населений чоловічий монастиря Святого Миколая Чудотворця ієромонах Никодим (Смілий) із настоятелем місцевої однойменної парафії священником Романом Вонсіцьким.

Руслан Калущ народився 10 січня 1980 р. в с. Озерце Ківерцівського району. Мобілізований до лав 51-ї ОМБр. Загинув 1 серпня 2014 р.: його автомобіль підірвався на міні та перекинувся, воїн потрапив у засідку й був розстріляний ворогом.

За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Єпархія відзначила день ангела митрополита Михаїла

13 жовтня, у день святих Михаїла, першого митрополита Київського і всієї Русі, у луцькому кафедральному соборі Святої Трійці відправили Божественну Літургію та подячний молебень із нагоди дня ангела митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

Із керуючим єпархією служили: єпископ Володимир-Волинський Матфей, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин, декани та інші панотці.

ТОЧКА ЗОРУ

ВИ – БОЖИЙ ХРАМ

Завжди з повагою ставлюсь до людей, які у своєму селі чи місті вітаються «Слава Богу!» та відповідають «Слава навіки!». Це не тільки данина традиції певного регіону, це – повага до самих себе, православних християн. «Люби ближнього свого, як самого себе» (Мф. 22:39), поважай себе в контексті Божих законів і будь причетним у повсякденному житті до творення добрих справ, благословенних Усевишнім. Позитивною рисою суспільства останніх років стає навернення до храму, де відбувається таїнство спілкування із Творцем. Мій добрий знайомий, емігрант із Канади Майкл Залішук, корінний українець, розповідав про святковість свого походу до храму:

– Коли іду до церкви, то вдягаюся святоково, чищу взуття, чепурюсь. Бо ж іду не куди-небудь – іду на спілкування з Богом.

Українська діаспора в Канаді свято береже не тільки традиції свого народу, їхнім духовним стрижнем є духовність православної віри й українська молитва. Вони не соромляться Божого вітання і хресного знамення на вулиці перед храмом.

А як чинимо ми, проходячи мимо церкви? Чи завжди піднімається наша рука для знамення поруч знайомих перехожих і чи вітаємося ми на вулиці із друзями загальноприйнятими серед християн словами? «Хіба ж не знаєте, що ви – храм Божий і Дух Божий живе у вас? Якщо хто зруйнує Божий храм, того покарає Бог: бо храм Божий святий, а цей храм – ви!» (1 Кор. 3:16, 17).

Реалії сьогодення змушують багатьох християн ділити власне життя на храм і побут. Вирішуючи важливі питання на виробничих нарадах, ми інколи послуговуємося економічними формулами, забуваючи духовну сторону. «Віддавайте кесарево кесареві, а Боже – Богові» (Мф. 22:21). Але ж для того і є закони Творця, щоб змінити якісно наше життя не тільки у стінах храму, а й у повсякденні. Невже ми не здатні відчувати різниці між власною поведінкою у Божому домі та безпосередньо на вулиці? Але свідомо йдемо на лицедійство: у храмі виконуємо одні

правила, поза храмом – інші, вважаючи, що про це знаємо лише самі. «Бо немає нічого таємного, що не стало б явним, ні прихованого, що не стало б відомим і не відкрилося б» (Лк. 8:17). Така непослідовність дій рано чи пізно призводить до сумніву в непохитності віри. Згодом дивуємось безрезультативності власної дуже щирої молитви... «Наблизьтесь до Бога, і наблизиться до вас» (Як. 4:8).

Термін «церква» дослівно означає «зібрання людей». «...Бо де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед них» (Мф. 18:20). І не обов'язково такій кількості збиратися у стінах храму, аби відчувати Божу благодать. Якщо закони Творця керують товариством у повсякденні, то і буде їм Боже благословення, а коли навіть у храмі прихожани конфліктують у черзі до Сповіді (!) чи до свічників або розповідають важливі новини давньої знайомії, заважаючи Літургії, то навіть коли їх збереться більше трьох – Усевишнього серед них не буде...

Наше перебування у храмі має бути постійним: ми не повинні ні на мить залишати Божої обителі у власному серці, розумі, душі. І якщо у церкві побачимо краєм ока людину, що вдягла аж надто святкову одіж, знаймо – вона прийшла не хвалитися нарядами серед знайомих, вона прийшла на зустріч і розмову з Творцем. І якщо людина сповнена щирими сподіваннями на такий діалог, то буде і результат.

Віталій КЛИМЧУК

Як єпархія відзначала День захисника України

На Покрову Пресвятої Богородиці в Луцьку й деканатах окрім Богослужіння у храмах відбулись відправи та заходи з нагоди державного свята на честь українського воїнства.

14 жовтня митрополит Михаїл на кладовищі обласного центру поблизу с. Гаразджа очолив заупокійну літію по загиблих військовослужбовцях. Пізніше освятив: на Театральній площі – оновлений пам'ятний фотостенд полеглим в АТО воїнам, на Меморіальному комплексі «Вічна слава» – камінь, де споруджуватимуть пам'ятник героям, які загинули на Донбасі.

На майдані кафедрального собору Святої Трійці відбулася посвята в пластуни, після чого віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорвайний у соборі освятив прапора одного з куренів цієї української скаутської організації.

Напередодні, 13 жовтня, о. Олександр відвідав частину Національної гвардії України та привітав військовослужбовців зі святом.

У Володимирі-Волинському, на площі Героїв, відбулося урочисте освячення оновленої дошки загиблим на Донбасі. 13 жовтня відправу очолили помічник міського декана, військовий священник протоієрей Ігор Бігун.

У Устилузі капелан протоієрей Юрій Здебський освятив меморіальні дошки бійцям Сергієві Свищу та Миколі Ларіну. Пам'ятні знаки розміщено на фасаді школи, де навчалися загиблі в АТО.

14 жовтня в с. Усичі (Усичі) Луцького районного деканату протоієрей Віктор Липчик (із с. Хорохорин) разом з іншим духовенством відправив чин освячення пам'ятника загиблому військовослужбовцеві Юрію Чучаліну.

Митрополит: уперед під Покровом Божої Матері

14 жовтня, у день Покрови Пресвятої Богородиці, митрополит Луцький і Волинський Михаїл у кафедральному соборі Троїцькому соборі виголосив проповідь про захист Діви Марії.

Владика пояснив, що Покров – це не просто свято, яке ми вшановуємо. Це явлення, яке символізує опікунство над людьми. Це настанови та благословіння Цариці Небесної.

Із давніх часів на Русі-Україні було особливе ставлення до Богоматері: перші храми будували на честь Успіння Пресвятої Богородиці, пізніше – на честь Покрови, зазначив архієрей. Від походів київських князів і донині всі воїни бажать бути під покровом Владичиці. Тому не дивно, що саме цей день держава вирішила обрати Днем захисника України.

Високопреосвященний наголосив, що ми радіємо сьогодні тому, що перебуваємо під Покровом Божої Матері. Віримо: все в нашому українському домі буде добре. Буде перемога, буде мир. А нам необхідно рухатися вперед, тому, що з нами Бог та захист Пресвятої Богородиці.

Вікарій очолив празник у ківерецькому соборі

Єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 14 жовтня очолив Божественну Літургію в соборі Покрови Пресвятої Богородиці, що в Ківерцях, на храмове свято.

У Відправі взяла участь декан і настоятель парафії протоієрей Іван Семенюк, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин, луцький міський декан протоієрей Михайло Онишук, священники Ківерецького й Цуманського благочиння.

У проповіді преосвященний вкотре зосередив увагу на значенні щирої довіри до Матінки Божої, її заступництва за нашими молитвами в цей важкий для України час.

Владика Матфей вручив церковні нагороди: о. Івану, протоієрею Стефанові Савчуку з с. Журавичі та священнику Євгенові Рудю з с. Сокиричі – медаль «За жертвність і любов до України», регентові соборного хору Володимирів Мартинюку та кільком іншим мирянам – єпархіальні відзнаки.

На завершення празника біля пам'ятника борцям за волю України відслужили панахиду.

Десять років тому освячено храм у Колодяжному

Парафія Святого Миколая Чудотворця в с. Колодяжне Ковельського районного деканату відзначила 10-ліття освячення своєї церкви. 14 жовтня урочисту Відправу служили настоятель протоієрей Іван Оринчак та священник Віктор Домбровський із с. Білашів. Про це повідомив сайт деканату *Cerkva-kovel.com.ua*.

Після Божественної Літургії душпастирі освятили нове панікаділо, придбане стараннями парафії та за сприяння фонду народного депутата Степана Івахіва «Патріоти Волині». Потому відбувся виступ учнів недільної школи (директор Олена Філіпчук).

Місце під будівництво церкви в с. Колодяжне освятив митрополит Луцький і Волинський Яків (Панчук) у липні 1999 р. Богослужіння проводилися у пристосованому приміщенні. 15 жовтня 2006 р. митрополит (тоді ще єпископ) Луцький і Волинський Михаїл освятив новозбудований храм на малій батьківщині Лесі України.

Люблинець: річниця освяти церкви з ушануванням мощей

З нагоди відпустового свята парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона в Люблинці Ковельського районного деканату – у перші роковини освячення храму – з благословіння владики Михаїла сюди привезли ковчег із частинками мощей апостола Андрія Первозваного, святих Луки Кримського та інших угодників Божих. Про це повідомив сайт благочиння *Cerkva-kovel.com.ua*.

Реліквію, яка перебувала в Люблинці 13-16 жовтня, передано з нововолинської Свято-Михайлівської церкви. Звершили хресний хід селищем із молитвою за мир та відслужили Літургію й акафісти перед мощами.

Разом із громадою молилися, зокрема, духовенство Ковельських районного і міського, Володимир-Волинських районного та міського і Нововолинського деканатів, селищний голова Наталя Сіховська.

Як повідомляла інформаційна служба єпархії, у Люблинці Пантелеймонівська громада утворилася ще 2005 р. Богослужіння проходили в пристосованих приміщеннях. У 2009-му відправлено чин заснування нового храму та поставлення хреста, а 18 жовтня 2015 р. єпископ Володимир-Волинський Матфей освятив новозбудовану церкву та дзвони.

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2, 3, 6

Митрополита нагороджено грамотою Верховної Ради України

За заслуги перед українським народом митрополита Луцького і Волинського Михаїла відзначили високою нагородою законодавчого органу державної влади.

Згідно з дорученням Голови Верховної Ради України Андрія Парубія вручив грамоту та нагрудний знак керуючому епархією народний депутат Ігор Лапін. Подія відбулася 16 жовтня на завершення Божественної Літургії в храмі Рівноапостольного князя Володимира Великого в с. Тарасове Луцького районного деканату.

На Старовижівщині помолилися перед мощами

У храмі Святителя Василя Великого в Старій Вижівці з благословіння митрополита Михаїла 14-17 жовтня перебував ковчег із частинкою мощей святителя Миколая Чудотворця, архієпископа Мир Лікійських. Про це на своїй сторінці у «Фейсбуці» повідомив декан і настоятель парафії протоієрей Іван Зеленко.

Протягом кількох днів у церкві відправляли Богослужіння із молитвами до угодника. Зокрема, просили «опіки та заступництва за весь український народ, його воїнство, що стоїть на рубежах нашої держави».

Молитовно вшанували святиню парафії в сс. Підсинівка, Журавлине та Облапи.

Архімандрит відреагував на сюжет із духовенством УАПЦ

Декан монастирів та прес-секретар епархії архімандрит Константин (Марченко) у «Фейсбуці» поділився міркуваннями про новину, поширену в ЗМІ, щодо негідної поведінки архієпископа Тернопільського і Подільського УАПЦ Мстислава (Гука) та інших кліриків.

Отець Константин нагадав слова святителя Йоана Золотоустого, «що Церква – це місце, де збираються грішники. Головне, щоб ці грішники розуміли для себе трагічність свого стану».

Зараз іде не лише фізична війна в нашій країні, але й духовна, яка триває тисячі років. І якщо на земній війні намагаються вилікувати поранених, то на духовній – добити. А це – неправильно! Адже будь-хто може оступитися, «не витримати навали, болю, споку...». Тому, як зазначає архімандрит, одним потрібно оплакувати свій гріх, іншим – чинити милосердя до того, хто впав.

Священники взяли участь в іконознавчій конференції

Канцлер епархії протоієрей Микола Цап і декан богословського факультету Волинської православної богословської академії протоієрей Василь Лозовицький із благословіння високопреосвященного Михаїла 19 жовтня взяли участь у відкритті XXIII Міжнародної наукової конференції «Волинська ікона: дослідження і реставрація». Захід проходив в обласному краєзнавчому музеї.

За повідомленням сайту Vpba.org, передаючи

вітання правлячого архієрея, о. Микола подякував працівникам Музею волинської ікони за самовідданий труд у збереженні творів сакрального мистецтва та подарував нові друковані працявання академії.

Душпастир дав напутне слово новобранцям

Віце-канцлер і старший капелан епархії протоієрей Олександр Безкоровайний 19 жовтня взяв участь у Волинському обласному військоматі в урочистому виїзді на строкову службу призовників.

Священик у слові зазначав, що в Біблії не раз говориться про угодників Божих – військовиків, людей високого почуття відповідальності та високої духовності. Християнин – це воїн Христовий, підкреслив о. Олександр, а на військовій службі він має поєднувати віру, відданість Батьківщині й дисциплінованість.

Канцлер епархії привітав прикордонників із 24-літтям

Із нагоди чергової річниці Луцького прикордонного загону 21 жовтня його відвідав із вітанням і благословенням протоієрей Микола Цап, канцлер епархії і настоятель парафії Великомученика Юрія Переможця, храм якої розташовано на території загону.

Майже від перших днів діяльності луцьких прикордонників душпастир звершує служіння у церкві, в якій йому завжди приємно бачити людей у військовій формі. Священик побажав бійцям наступну річницю відсвяткувати у мирний час.

Луцький прикордонний загін створено 20 жовтня 1992 року. До виконання службових обов'язків – охорони державного кордону протяжністю 891,7 км – приступив 1 січня 1993 року.

Владика Михаїл – на Священному Синоді

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 22 жовтня взяв участь у засіданні Священного Синоду, яке відбулося в столиці під головуванням Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Ієрархи прийняли ряд важливих рішень. Зокрема, створено комісію для ведення діалогу щодо надання Томосу Вселенського Патріарха про автокефалію Православної Церкви в Україні. Журнали з синодальними ухвалами розміщено на сайті Cerkva.info.

Як повідомляла епархіальна інформаційна служба, нашого правлячого архієрея призначено тимчасовим членом Синоду на 2016 рік.

Інформаційна служба епархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті pravoslavivolyzni.org.ua

ОФІЦІЙНО

Священника Юрія Крохмалю-Брилевського призначено настоятелем парафії Великомученика Юрія Переможця в Рокинях Луцького райдеку. (указ № 57 від 7 вересня 2016 р.).

Священника Владислава Фульмеса зараховано до кліру собору Святого Духа в Ново-волинську (№ 61 від 18 жовтня).

ОГОЛОШЕННЯ

Військові капелани розпочали нову акцію

«Українська книжка єднає Україну». Із таким гаслом ГО «Військові капелани Волині» з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла проводить збір українськомовної літератури будь-яких жанрів для дитсадків, шкіл, дитячих будинків та бібліотек Донбасу.

Передавати книги можна, звернувшись до капеланів за телефонами: протоієрей Михайло Бучак – (050) 806-06-41, протоієрей Іван Гурєєв – (066) 540-35-41, священник Олександр Вронський – (050) 259-00-23.

Благодійний захід не обмежено терміном. Доставка літератури на Схід відбуватиметься під час чергових капеланських ротаций.

Потрібно парти у недільну школу

Настоятель парафії Всіх українських святих у с. Струмівка Луцького районного деканату протоієрей Михайло Янкевич шукає п'ять-шість парт для недільної школи. Про це священник повідомив на своїй сторінці у «Фейсбуці» 11 жовтня.

Якщо хтось має невикористовувані парти, хоче пожертвувати їх, прохання звернутися до о. Михайла за тел. (050) 610-79-43.

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

1 грудня

День висвяти: 20 років тому, 1996-го, – священник Олександр Лосєв, настоятель парафії Різдва Йоана Хрестителя в с. Нові Червища та Великомучениці Варвари в с. Рудка Червинська Камінь-Каширського деканату.

3 грудня

День освяти храму: 5 років тому, 2011-го, – церква Введення в храм Пресвятої Богородиці в с. Березовичі Володимирського районного деканату.

4 грудня

День висвяти: 20 років тому, 1996-го, – протоієрей Віктор Ліпчик, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Хорохорин Луцького районного деканату.

6 грудня

День визначної події: 5 років тому, 2011-го, – почав функціонувати відеоканал епархії «Православ'я Волині» на сайті Youtube.com.

8 грудня

День народження: 55 років тому, 1961-го, – протоієрей Стефан Фульмес, декан, настоятель парафії Святого Духа у Нововолинську;

40 років тому, 1976-го, – протоієрей Мирон Цюпа, настоятель парафії Апостола Йоана Богослова у с. Уляники Рожищанського деканату.

10 грудня

День висвяти: 10 років тому, 2006-го, – священник Микола Цап'юк, завідувач кафедри Священного Писання і богослів'я Волинської православної богословської академії, настоятель парафії Пресвятої Трійці в с. Липини Луцького районного деканату.

18 грудня

День освяти храму: 15 років тому, 2001-го, – церква Великомученика Димитрія Солунського в Луцьку;

5 років тому, 2011-го, – каплиця Рівноапостольної княгині Ольги в Ківерцях.

День висвяти: 5 років тому, 2011-го, – священник Олег Мицько, настоятель парафії Архістратига Михаїла в с. Мельники-Річицькі Ратнівського деканату та Праведної Юліанії Ольшанської в Камінь-Каширському.

19 грудня

День висвяти: 10 років тому, 2006-го, – священник Володимир Удуд, настоятель парафії Архістратига Михаїла в с. Воля Ковельська Ковельського районного деканату.

31 грудня

День освяти храму: 10 років тому, 2006-го, – церква Апостола Андрія Первозваного в с. Дерно Ківерецького деканату.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, бо-голюб'язні отці, браття і сестри! Хай Бог благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ПАЛОМНИЦТВА

19 листопада – до Тростянецької чудотворної ікони Божої Матері (с. Тростянець Ківерецького деканату). Виїзд о 13.00. Повернення – о 17.00. Пожертва 60 грн.

22 листопада – до святинь Києва з нагоди дня ікони Пресвятої Богородиці «Скоропослушниця»: Печерська лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор (Патріарша Служба) – Волинська ікона Богоматері (Національний художній музей України). Виїзд

21 листопада о 23.30. Повернення 22 листопада о 23.30.

26 листопада – до святинь Володимира-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юріївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 120 грн.

27 листопада – до святинь Рівенщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна

ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 150 грн.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі. Виїзд на всі богомілля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (0332) 71-83-77, (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ

Газета «Волинські епархіальні відомості»: запитуйте у храмах, кіосках, передплачуйте на пошту (виходить раз на місяць). Звертатись: (0332) 72-21-82, hazeta.vyev@gmail.com
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки).

Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.
Звертатись: (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97, kjuchi@ukr.net

ДИВІТЬСЯ

Відеоканали в інтернеті: Youtube.com/PravoslaviaVolyni; Youtube.com/social1970
Передачі на обласному державному телебаченні: «Що каже священник» (виходить раз на місяць) і «Людина духовна» (щотижня). Слідкуйте за телепрограмою.
Звертатись: (0332) 72-21-82, telesobor@gmail.com

СЛУХАЙТЕ

Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Звертатись: (095) 126-40-77, blaho@ukr.net

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ

Сайт pravoslavivolyzni.org.ua – історія, устрій епархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Свідчення про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.

Засновник і видавець – Управління Волинської епархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)

Друк – ТОВ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 3010. Наклад 3000 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція

Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «НІЦІАЛ»)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.
Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsystoriia@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00.
Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий епархією

Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія

Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віце-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00

Інформаційно-видавничий центр

Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії) – infosluzhba@ukr.net
Сайт pravoslavivolyzni.org.ua – info@pravoslavivolyzni.org.ua
Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар архімандрит Константин (Марченко) – pres-sluzhba@ukr.net

Газета «Волинські епархіальні відомості» – hazeta.vyev@gmail.com
Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК. Telesobor@gmail.com
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. blaho@ukr.net

Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.

Тел. (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. kjuchi@ukr.net

Капеланська служба

Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Україна»

Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Склад-магазин ікон, риз, церковного начиння тощо

Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Розпорядок роботи: понеділок–п'ятниця – з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва від 13 до 14-ї.

ВПБА ВІДЗНАЧИЛА 220-ЛІТТЯ СВОЄЇ ІСТОРІЇ

В Луцьку відбулися святкування з нагоди заснування у 1796 р. єпископом Варлаамом (Шишацьким) семінарії в Острозі, від якої веде початок нинішня Волинська православна богословська академія.

Розпочалося торжество в неділю, 23 жовтня, у день престольного свята домового храму Всіх волинських святих. Ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакин та декан академічного храму ієромонах Іларіон (Зборовський) разом зі студентами відслужили там Божественну Літургію.

Урочисту Службу Божу в кафедральному соборі Святої Трійці 24 жовтня очолив митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан. Із ним правили: митрополити – Хмельницький і Кам'янець-Подільський Антоній, Луцький і Волинський Михаїл, архієпископи – Дрогобицький і Самбірський Яків, Чернівецький і Кіцманський Онуфрій, Полтавський і Кременецький Федір, єпископи – Фалештський і Східномолдовський Філарет, Кропивницький і Голованівський Марк, Тернопільський і Терехівський Павло, Одеський і Балтський Марк, Володимир-Волинський Матфей (вікарій нашої єпархії), канцлер протоієрей Микола Цап, о. Володимир Вакин, ректори духовних семінарій – Рівненської протоієрей Віталій Лотоцький, Дніпровської протоієрей Сергій Нарольський, представники Київської і Львівської православних богословських академій, Чернівецького університету ім. Ю. Федьковича, інші гості у священному сані, викладачі та студенти ВПБА.

Потому відбулась посвята у першокурсники. Студенти отримали благословіння на носіння підрясника, склали присягу та отримали студентські квитки й залікові книжки.

В актовому залі академії пройшла урочиста частина. Її вступним словом розпочав ректор о. Володимир, коротко розповівши про історію волинської духовної школи та сучасний її етап. Переглянули фільм про неї.

Із ювілеєм ВПБА привітали ректори світських вишів – СНУ ім. Лесі Українки Ігор Коцан, ЛНТУ Петро Савчук, перший проректор НУ «Острозька академія» Петро Крлюк та інші.

Секретар вченої ради ВПБА священник Владислав Фультес представив черговий номер богословсько-історичного журналу «Волинський благовісник».

За рішенням вченої ради нагородою «Ктитор Академії» нагороджено її благодійників: голову ВАТ «Луцьксантехмонтаж-536» Віктора Чорнуху, директора ТзОВ «Житлобуд-2» Леоніда Стефановича, гендиректора ТзОВ «Завод будівельних конструкцій» Леонтія Іванішина, директора ТзОВ «Захід» Мирославу Іванішину.

Насамкінець владика Михаїл виступив із промовою, в якій охарактеризував внесок ВПБА у розвиток Київського Патріархату, духовну освіту нашого краю та всієї України.

Віктор ГРЕБЕНЮК, Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина інформаційної служби єпархії

ХУДОЖНЄ СЛОВО

ХРЕСНИЙ

Новела

Бозна-коли і хтозна-чому виник цей хутірець посеред луганського степу. Принишлий, зіщулений на всіх вітрах-суховіях, далеко від усіляких вітропорок і будь-яких перетик.¹ Здавався чи то маленьким затягим викликом усім негараздам, чи забутим наміром нового життя посеред голої рівнини.

У біноклі було добре видно абияку хату, абиякий хлівець, такий-сякий садок, такий-сякий городець і декілька худючих кіз. Та й неозброєним оком було видно, бо ж сказано – гола рівнина. Звісно, колись вилась до хутора яка-не-яка стежина, проте за воєнні місяці й сама заросла, і некошені бур'яни приховали її. Тепер степ іще й нашпиговано мінами з усіх боків. Уже не хутірець, а острівцець, пристанище якогось місцевого робінзона.

Хто ж там живе і яким духом виживає?!

Коли на вершці всохлої груші поруч із хатою з'явився прапор сепаратистів, ніхто по обидва боки пригаслих бойових дій не мав сумніву – хто там живе і яким духом дише.

¹ Вітропорка, перетіка – смуга дерев у степу.

Боєць Лисиця і боєць Меткий одного разу влаштували туди самовільну вилазку. Із Меткого був добрий сталкер, якимось особливим нюхом відчував небезпеку: де поповзки, де нагинці прокралися невідомим полем. І ще в Меткого добре замикався язик за зубами, а в Лисиці – мови не тримав. Тож Лисиця розтрікотів про ту вилазку: і що на порозі лежав наш прапор, об який ноги витирають, і що на хутірці була сама молодичка, тож він на ній злість зігнав, і що «віджали» в сепаратистки пару сот гривень і три пляшки горілки. Другого дня посадили бійця Лисицю на гауптвахту, а потім і під суд пішов. А Меткий – ні, наче його там і не було.

Минуло більш як півроку. Коли-не-коли позирали військовики на той хутір: з'явився за якийсь час чоловік молодичці, порали городець, збирали садовину, доїли кіз... Потім випала пороша, розтала, потім випав і сніг. Із коми на робінзонової хати повився ріденький димок.

На цій частині фронту не стріляли давно, лиш ген-ген долинали постріли, і то при хорошій погоді, або вітер із бойових дій доносив далекий

гуркіт. Плоский білий степ із хатиною та двоголовим прапором на всохлій груші – та й більш нічого.

Аж одного дня звітлія, з хутора, із груші, почувлися крики. Боєць Меткий поглянув у бінокль: чоловік сидів на дереві, щоби якнайвище, і кричав у гучномовець, туди, «до своїх». Що кричав, годі розібрати, але видно, дуже схвильований.

– Баба, баба родит, нежданно! Помогите! – почувлося врешті за подувом вітру.

Меткий дивився-дивився у бік сепаратистів, та щось ніхто не поспішав на поміч за розпачливим криком:

– Жена родит! Помогите!

Тоді Меткий вирішив піти в самоволку вдруге. Бо якби попросив дозволу – не пустили б: тут все заміновано, сапера немає, а про його першу вилазку командири ж не знали.

Навіть не піти – поїхати. Сісти в таблетку,² поїхати, прийняти пологи, забрати породіллю з дитиною і передати в лікарню. А там – будь-що-будь.

Автомобіль стояв. Без пригляду. З відчиненими дверцятами.

Меткий стрибнув за кермо і повів білу машину білим степом. Їхав повільно-повільно, наче обмацував землю колесами; раз по раз спинявся, виглядав, обдивлявся, чуючи щось, чого неможливо почути, і бачачи те, чого не бачать очима.

Степ мовчав. Сепаратист на груші, заввидівши допомогу з ненадіяного боку, перестав лементувати. І ті, кого він благав, не стріляли у білу машину «укрів», що проникла в нейтральну зону.

– Гарячої води, багато! – кинув Меткий, ледь зістрибнувши на землю.

– Есть! – по-армійськи відповів робінзон і побіг до хати. – Ещё, понимаете, слишком рано, сроки совсем не те...

Меткий вже колись приймав пологи: траплялися випадки, що перша освіта виявлялась потрібніша.

Цього разу народилася дівчинка, маленька, проте голосиста. Обмив дівчинку, привів у порядок роженіцу.

Вони втрое сіли в машину («Я следом приду,

всё позакрываю на хуторе – и мигом») і так само тихенько поїхали, по тій же колії.

Жінка мовчала і Меткий мовчав. Урешті спромігся:

– Винен я перед тобою, красуне. Сильно винен. Мусив би стримати того навіженого Лисицю. Чоловік зна?

Породілля – бачив у дзеркало навпроти – заперечно хитнула головою, очі ж сумні-сумні.

– Так що бери за кума, тут у нас і походна церква є. Буду хорошим хресним. Назвемо Надійкою, га?

У дзеркало навпроти побачив, як усміхнулася породілля. А в дзеркалі заднього огляду затріпотів жовто-блакитний прапор на вершечку всохлої груші.

Віктор ГРЕБЕНЮК

РАДИМО ПРИДБАТИ

Вийшов єпархіяльний календар на наступний рік

Настінний церковний календар на 2017 рік випустив видавничий відділ єпархії «Ключі» у двох варіантах. На першому розміщено Волинську ікону Божої Матері, на другому – світлину митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

У календарі, зокрема, подано читання із Нового Заповіту в свята і неділі, шановані в нашому краї празники й пам'ятні церковні дні.

Придбати його можна у Луцьку, в книгарні-бібліотеці «Ключі» (просп. Волі, 2), а також у храмах і монастирях єпархії.

² Таблетка (жарг.) – медичний автомобіль.